

eul_wid: mmg-bl

Ἀνώνυμος ἱστορικός (ἀποσπάσματα) · Historical Fragments Anonymous

On Lesbos

Περὶ Λέσβου

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic
Dialect: Μικταὶ διάλεκτοι Mixed Dialects (frg)
Domain: Ἱστορία History
Format: Συναγωγή Collection

3b, 479, F¹ PARTHEN. Narr. am. 21: Περὶ Πεισιδίκης. λέγεται δὲ καὶ ὅτε Ἀχιλλεὺς πλέων τὰς προσεχεῖς τῇ ἡπείρῳ νήσους ἐπόρθει, προσσχεῖν αὐτὸν Λέσβῳ· ἔνθα δὲ καθ' ἐκάστην τῶν πόλεων αὐτὸν ἐπιόντα κεραΐζειν. (2) ὥς δὲ οἱ Μήθυμναν οἰκοῦντες μάλα κρατερῶς ἀντεῖχον, καὶ ἐν πολλῇ ἀμυχανίᾳ ἦν διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐλεῖν τὴν πόλιν, Πεισιδίκην τινὰ Μηθυμναίαν, τοῦ βασιλέως θυγατέρα, θεασαμένην ἀπὸ τοῦ τείχους τὸν Ἀχιλλέα ἐρασθῆναι αὐτοῦ, καὶ οὕτως τὴν τροφὸν διαπεμφαμένην ὑπισχνεῖσθαι ἐγχειρίσειν αὐτῷ τὴν πόλιν, εἶγε μέλλοι αὐτὴν γυναικᾶ ἔξειν. (3) ὁ δὲ τὸ μὲν παραυτίκα καθωμολογήσατο· ἐπεὶ μέντοι ἐγκρατὴς <τῆς> πόλεως ἐγένετο, νεμεσήσας ἐπὶ τῷ δρασθέντι προτρέψατο τοὺς στρατιώτας καταλεῦσαι τὴν κόρην. (4) μέμνηται τοῦ πάθους τοῦδε καὶ ὁ τὴν Λέσβου κτίσιν ποιήσας ἐν τοῖσδε· « ἔνθα δὲ Πηλεΐδης κατὰ μὲν κτάνε Λάμπετον Ἴρο υ, / ἐκ δ' Ἰκετάονα πέφνε ν, ἰθαιγενέος Λεπετύμνου / υἱέα Μηθύμνης τ ε, καὶ ἀλκηέστατον ἄλλων / αὐτοκασίγνητον Ἑλικάονος ἔνδοθι πάτρης / τηλίκων Ὑψίπυλον· θαλερὴ δέ μιν ἄσσε Κύπρις. / ἦ γὰρ ἐ π' Αἰακίδῃ κούρῃ φρένας ἐκπτοίησεν / Πεισιδίκη ι, ὅτε τὸν γε μετὰ προμάχοισιν Ἀχαιῶν / χάρμη ἀγαλλόμενον θηέσκει ο, πολλὰ δ' ἐς ὑγρὴν / ἡέρα χειρας ἔτεινεν ἐλδομένη φιλότῃτο ς». εἶτα μικρὸν ὑποβάς· « δέκτο μὲν αὐτίκα λαὸν Ἀχαικὸν ἔνδοθι πάτρης / παρθενικὴ κληΐδας ὑποχλίσσασα πυλάων· / ἔτλη δ' οἷσιν ἰδέσθαι ἐν ὀφθαλμοῖσι τοκῆς / χαλκῶν ἐληλαμένους καὶ δούλια δεσμὰ γυναικῶν / ἐλκομένων ἐπὶ νῆας ὑποσχεσίῃ ς' Ἀχιλῆος, / ὄφρα νυὸς γλαυκῆς Θέτιδος πέλο ι, ὄφρα οἱ εἶεν / πενθεροὶ Αἰακίδα ι, Φθίῃ δ' ἐνὶ δώματα ναῖοι / ἀνδρὸς ἀριστῆος πινυτὴ δάμαρ (οὐ δ' ὄ γ' ἔμελλεν / τὰ ῥέξει ν), ὁλοῶι δ' ἐπαγᾶσσετο πατρίδος οἴτω ι. / ἐν θ' ἦ γ' αἰνότατον γάμον εἶσιν Πηλεΐδαο / Ἀργείων ὑπὸ χερσὶ δυσάμμορο ς, οἷ μιν ἔπεφνον / πανσυδίῃ θαμινῆσιν ἀράσσοντες λιθάδεσσι ν».

3b, 479, F² PAUSAN. 10, 19, 3: τὸ ἀπὸ τούτου δὲ ἔρχομαι διηγησόμενος λόγον Λέσβιον. ἀλιεῦσιν ἐν Μηθύμνῃ τὰ δίκτυα ἀνείλκυσεν ἐκ θαλάσσης πρόσωπον ἐλαίας ξύλου πεποιημένον· τοῦτο ἰδέαν παρείχετο φέρουσιν μὲν [τοι] ἐς τὸ θεῖον, ξένην δὲ καὶ ἐπὶ θεοῖς Ἑλληνικοῖς οὐ καθεστῶσαν. εἶροντο οὖν οἱ Μηθυμναῖοι τὴν Πυθίαν ὅτου θεῶν ἦ καὶ ἡρώων ἐστὶν ἡ εἰκὼν, ἡ δὲ αὐτοὺς σέβεσθαι Διονύσου κεφαλὴν Φαλλῆνος ἐκέλευσεν. ἐπὶ τούτῳ οἱ Μηθυμναῖοι ξόανον μὲν τὸ ἐκ τῆς θαλάσσης παρὰ σφίσιν ἔχοντες καὶ θυσίαις καὶ εὐχαῖς τιμῶσι, χαλκοῦν δὲ ἀποπέμπουσιν ἐς Δελφούς.